

eu voiu plăti, ca să nu zic ție că și tu singur îmi ești deatoriu.

20. Adevărat, frate, ca să te dobândesc eu întru Domnul, odihnește inima mea întru Domnul!

21. Nădăduindu-mă spre ascultarea ta, am scris ție, știind că și mai mult de ce zic vei face.

22. Și dimpreună să-mi gătești mie și gazdă, că am nădeajde că prin rugăciunile

voastre mă voiu dărui voao.

23. Închină-se ție Epafras, cel împreună cu mine robit întru Hristos Iisus,

24. Marco, Aristarh, Dimas și Luca, cei împreună cu mine lucrători.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu duhul vostru! Amin.

Cartea către Filimon este scrisă din Roma, prin sluga Onisim.

CARTEA SFÂNTULUI PAVEL APOSTOL CĂTRĂ EVREI

Cuvânt înainte

ceastă carte s-au scrisă către jidovii cei ce lăcuia în Ierusalim și în Palestina. Aceștia să era întors la credință, ci pentru că era foarte țiiitori a obiceiurilor Legii lui Moisi, nu le plăcea, căci neamurile în săborul de la Ierusalim s-au slobozit de la deatoriia a ținea obiceiurile Legii. Și, fiindcă era jefuiți de averile sale, să îndoia în credință, socotind că în Leagea lui Moisi vor avea ale sale și vor fi fără' de primejdie și fără' de năcaz vor viețui. Apostolul, cu milosteniile carele adunasă în Machidoniia, stâmpărasă mahnirea lor, dară, pentru cinstea carea da ei Legii lui Moisi și slobozirea neamurilor de la jugul ei, mult să năcăjia. Scris-au către ei Apostolul această carte, când au fost întâiu prins la Roma, evreiaște, carea, după aceea, cum să pare, lui Climent de la Alexandriia, de Sfântul Luca. Iară cum să pare altora, de Sfântul Climent Romanul s-au tălmăcit grecește. Grecii, mai toți, afară de puțini, carte canonicească o au cunoscut și la aceasta să veade a căuta Petru în a doao a sa carte, cap 3, unde zice: „Pavel, după întâlepciunea cea dată lui, au scris voao, adecă jidovilor. Numele său la începutul cărții nu-l pune, ca să nu abată pre jidovi de la cetirea ei, de vreme ce ei credea că Pavel urgisește obiceiurile Legii lui Moisi, dară la sfârșitul cărții destul să arată pre sine”.

Această carte besearica pururea ca o scrisoare adevărată a lui Pavel și carte canonicească o au ținut, precum din săborul de la Cartaghen și din canonul 59 al săborului de la Laodichiia să dovedeaște.

Cum că din Italiia este scrisă să adeverează din capul 13, 23, unde scrie: „Cunoașteți pre fratele nostru, Timoteiu, cu carele, de va veni mai curând, voiu vedea pre voi”, care lucru altuia nu să poate cuvini, fără numai lui Pavel. Pavel, întru această carte, vredniciia lui Iisus Hristos, Care este Dumnezeu și om din mărturisirea Sfintei Scripturi, o pune mai presus decât a tuturor prorocilor și a îngerilor, și-L arată că cu atâta întreace pre Moisi, cu cât fiul stăpânului întreace pre rob. Și cum că Hristos este Arhiereul cel Adevărat, de la Dumnezeu ales, după făgăduința și rânduiala lui Melhisedec, nu numai mai de demult, ci și mai de presus decât însuși arhiereul Aaron. Cortul, țeremoniile, Leagea Veache au fost numai umbră ale adevărului, iară numai Iisus Hristos adevărată jertvă au fost. Și aceasta, în partea cea dintâiu. Iară în a doao parte, cu pildele sfinților arată lipsa credinții și, mai pre urmă, îi mângăie și-i învață obiceiuri bune.

CAP 1

Testamântul cel Nou, prin Hristos dat, cu atâta întrece pre cel Vechiu, prin îngeri dat, cu cât Hristos e mai vreadnic decât îngerii pre carii, cu nașterea, cu domniia, cu putearea și cu cinstea, îi întrece.

1. **N** multe fealiuri și în multe chipuri, de demult, Dumnezeu grăind părinților prin proroci, în zilele aceaste mai pre urmă, au grăit noao întru Fiiul,

2. Pre Carele L-au pus moștenitoriu tuturor, prin Carele și veacii au făcut;

Întel. 3. Carele, fiind strălucirea măririi și chipul statului Lui și purtând toate cu cuvântul puterii Sale, prin Sine singur făcând curățire păcatelor noastre, au șezut de-a dreapta scaonului măririi, întru ceale înalte,

4. Cu atâta mai bun făcându-Să decât îngerii, cu cât mai osăbit nume decât dânșii au moștenit.

Psalm 5. Căci căruia din îngeri au zis cândva:
2, 7 „Fiiul Meu ești Tu, Eu astezi Te-am născut”; și iară:** „Eu voi fi Lui Tată și

**2 Împă. 7, 14 Acela va fi Mie Fiiu”?
6. Și iarăși, când duce pre Cel Întâiu Născut în toată lumea, zice:* „Și să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu”.

Psalm 7. Și cătră inger zice: „Cel ce face îngerii Săi duhuri și slugile Sale pară de foc”.

Psalm 8. Iară cătră Fiiul: „Scaonul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul îndreptării, toiagul împărăției Tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărdeleagea, pentru aceea Te-au uns pre Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău cu untuldelemn al bucuriei, mai mult decât pre părtașii Tăi”.

Psalm 10. Și iară: „Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat și lucrurile mâinilor Tale sânt ceriurile.

11. Acealea vor peri, iară Tu rămâi și toate ca o haină să vor învechi.

12. Și ca pre un veșmânt le vei învâli și să vor schimba, iară Tu același ești și anii Tăi nu să vor împuțina”.

Psalm 13. Și căruia dintre îngeri au zis cândva:
109, 2 „Șezi de-a dreapta Mea, până când voi pune pre vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale”?
15, 25

14. Au nu toți sânt duhuri slujitoare, carii să trimit spre slujbă pentru cei ce vor să moștenească mântuirea?

CAP 2

De vream ce călcarea poruncilor îngerești au luat vreadnică izbândă, cu mult mai vârtos va urma pre cei ce trec poruncile lui Hristos, Cel ce priimind omenirea și crucea S-au micșorat cu puțin oarece decât îngerii și pentru aceea S-au făcut Începătoriu mântuirii celor ce cred într-Însul.

1. **N**entru aceea, să cade noao mai mult să ascultăm ceale ce s-au auzit, ca nu cândva să scăpăm.

2. Că, de vream ce au fost adevărat cuvântul care s-au grăit prin îngeri și toată călcarea de poruncă și neascultarea au luat dreaptă răsplătire,

3. Cum vom scăpa noi, negrijindu-ne de atâta mântuire? Carea, luând înceapere a să vesti de la Domnul prin cei ce au auzit, s-au adevărit întru noi,

4.* Împreună mărturisind Dumnezeu cu seamne și cu minuni și cu multe fealiuri de puteri și cu împărțirile Duhului Sfânt, după a Lui voie, *Marc. 16, 20

5. Că nu îngerilor au supus Dumnezeu lumea cea viitoare de carea grăim.

6. Și au mărturisit oareunde oarecine, zicând:* „Ce easte omul, că-l pomenești pre el, sau fiiul omului, că-l cercetezi pre el? *Psalm 8, 5

7. Micșoratu-l-ai pre el cu puțin oarece decât îngerii; cu mărire și cu cinste l-ai încununat pre el și l-ai pus preste lucrurile mâinilor Tale.

8.* Toate le-ai supus supt picioarele lui”. *Mate. 28, 18
Și deaca i-au supus lui toate, nimica* nu au lăsat lui nesupus. Ci acum nu vedem încă lui supuse toate. 1 Cori. 15, 26

9.* Iară mai micșorat cu puțin oarece decât îngerii vedem pre Iisus, pentru patima morții, cu mărire și cu cinste încununat, ca cu darul lui Dumnezeu să guste moarte pentru toți. *Fili. 2, 7

10. Că să cădea Aceluia pentru Carele sânt toate și prin Carele sânt toate, Carele pre mulți la mărire au adus, pre Începătoriu mântuirii lor, prin patimi a Să săvârși.

11. Că Cel ce sfințește și cei ce să sfințesc dintru Unul sânt toți, pentru carea pricină nu să rușinează a-i numi pre dânșii frați,

12.* Zicând: „Spune-voiu numele Tău fraților Mie, în mijlocul adunării Te voi lauda”. *Psalm 21, 23

13. Și iară:* „Eu voi fi nădăjduind spre Dânsul”. Și iară:** „Iată, eu și pruncii carii Mi-au dat Dumnezeu”. *Psalm 17, 3
**Isaia

14. Deci, deaca s-au făcut pruncii părtași trupului și sângelui, și Același aseamenea S-au împărțit acelorași,* ca prin moarte să surpe pre cel ce are stăpâniia morții, adecă pre diavolul, *Osie 13, 14
1 Cori. 15, 54

15. Și să-i izbăvească pre aceia, carii cu frica morții în toată viața era supuși robiei.

16. Că nu pre îngeri cândva au luat,

ci sămânța lui Avraam au luat.

17. De unde deatoriu era întru toate a Să asemăna fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru, întru ceale ce sânt cătră Dumnezeu, ca să curățască păcatele norodului.

18. Că întru aceea ce au pățimit, Însuși fiind ispitit, poate și celor ce să ispitesc să le ajute.

CAP 3

Cu mult mai ales este Hristos, adecă Fiiul, decât Moisi, carele era slugă credincioasă în Casa lui Dumnezeu. Întru toate, dară, trebuie să fim ascultători Acestuia, ca nu, precum necredincioșii jidovi, de odihna Lui să ne lipsim.

1. **D**e unde, frați sfinți, carii sânteți părtași chemării ceii cerești, socotiți pre Trimisul și Arhierul mărturisirii noastre, pre

Iisus Hristos,

2. Carele este credincios Celui ce L-au făcut pre El,* precum și Moisi întru toată Casa Lui.

3. Că de mai mare mărire decât Moisi S-au învrednicit Acesta, cu cât mai multă cinste are decât casa cel ce o au zidit pre ea.

4. Că toată casa să zideaște de la cineva, iară Cel ce au făcut toate Dumnezeu este.

5. Și Moisi, adecă, au fost credincios întru toată Casa Lui, ca o slugă spre mărturiia celor ce era să se grăiască.

6. Iară Hristos, ca un Fiiu în Casa Sa, a Căruia casă sântem noi, numai de vom ținea neclătită îndrăznirea și lauda nădejdi până în sfârșit.

Psalm 7. Drept aceea, precum zice Duhul Sfânt: „Astăzi de veți auzi glasul Lui,

8. Nu vă învărtoșați inimile voastre, ca și întru mâniaie în zioa ispitirii în pustie,

9. Unde M-au ispitit părinții voștri, ispiti-tu-M-au și au văzut lucrurile Meale patruzeci de ani.

10. Pentru aceea, M-am mâniaiat pre neamul acesta și am zis: «Pururea rătăcesc cu inima și ei nu au cunoscut căile Meale!»

11. Precum M-am jurat întru mâniaia Mea: «De vor întra întru odihna Mea!»

12. Vedeți, fraților, ca să nu fie cândva în vreunul din voi inimă vicleană a necredinții, depărtându-să de la Dumnezeu cel viu.

13. Ci vă îndemnați pre voi înșivă în toate zilele, până ce să numeaște „astăzi”, ca să nu să învărtoșeze cineva dintre voi cu înșelăciunea păcatului;

14. Că părtași ne-am făcut lui Hristos, numai de vom ținea începătura închierii până în sfârșit neclătită,

15. De vream ce să zice: „Astăzi, de veți auzi glasul Lui, să nu vă învărtoșați inimile

voastre ca și întru mâniaie”.

16. Pentru că oarecarii, auzind, L-au mâniaiat, dară nu toți carii au ieșit din Egipt cu Moisi.

17. Iară asupra căroră s-au mâniaiat patruzeci de ani? Au nu asupra celor ce au păcă-tuit,* ale căroră oase au căzut în pustie?

*Nume.

18. Și căroră S-au jurat să nu între întru odihna Lui, fără numai celor necredincioși.

14, 34

19. Și vedem că nu au putut întra pentru necredința.

CAP 4

De vream ce jidovii pentru necredința n-au întrat la odihna cea făgăduită și trebuie alții să între, să cuvine a avea grijă ca să nu ne scădem de dânsa, ci, crezind, să ne priimim într-însa. De cuvântul lui Dumnezeu cel viu și puternic, Care la toate să uită, și de neputințele Lui, ca să folosească neputințelor noastre.

1. **D**rept aceea, să ne teamem ca nu cumva, părăsind făgăduința despre întrarea întru odihna Lui, să se socotească cineva din voi a fi lipsit.

2. Pentru că și noao bine s-au vestit, ca și acelora, ci nu au folosit acelora cuvântul auzului, nefiind amestecat cu credința celor ce au auzit.

3. Că vom întra întru odihnă cei ce am crezut, cum au zis:* „Precum am jurat întru mâniaia Mea, de vor întra întru odihna Mea”, măcar de era făcute lucrurile de la zidirea lumii.

*Psalm 94, 12

4. Că au zis oareunde, de zioa a șaptea, așa:* „Și S-au odihnit Dumnezeu în zioa a șaptea de toate lucrurile Sale”.

*Face. 2, 2

5. Și de aceasta, iarăși: „De vor întra întru odihna Mea”.

6. Că, de vream ce au rămas oarecarii a întra într-însa, iară aceia căroră mai înainte bine li s-au vestit nu au întrat, pentru necredința,

7.* Însă rânduiaște o zi oarecarea, „astăzi”, întru David, zicând (după atâta ani, precum s-au zis): „Astăzi, de veți auzi glasul Lui, nu vă învărtoșați inimile voastre”.

*Sus 3, 7

8. Că, de le-ar fi făcut Iisus acelora odihnă, nu ar fi grăit de altă zi după aceastea.

9. Drept aceea, s-au lăsat sărbătoarea sâmbetii norodului lui Dumnezeu.

10. Că cel ce au întrat în odihna Lui și acela s-au odihnit de lucrurile sale, precum și Dumnezeu de ale Sale.

11. Deci, să ne nevoim a întra întru odihna aceea, ca să nu cază cineva întru aceeași pildă a neascultării.

12. Pentru că viu este cuvântul lui Dumnezeu și lucrătoriu și mai ascuțit decât toată sabiia ascuțită de amândoa pâr-

țile și străbate până la despărțirea sufletului și a duhului și a mădulărilor și a măduhăi, și judecătoriu cugetelor și gândurilor inimii.

Psalm 13. Și nici o făptură nu este nearătată înaintea Lui, ci toate sânt goale și descoperite înaintea ochilor Lui, cătră Carele e noao cuvântul.

14. Drept aceea, având Arhiereu Mare, Carele au străbătut ceriurile, pre Iisus, Fiiul lui Dumnezeu, să ținem mărturisirea.

15. Că nu avem Arhiereu carele să nu poată pătimi împreună cu neputințele noastre, ci ispitită întru toate după asemănare fără de păcat.

16. Să ne apropiem, dară, cu nădăjduire la scaonul darului Lui, ca să luom milă și să aflăm dar spre ajutoriu la vreme de treabă.

CAP 5

Hristos, cu vreadnică rânduială, S-au făcut Arhiereu noao și, rugăciuni aducând Tatălui, S-au ascultat și, din ceale ce au pățimit învățându-să ascultarea, celor ascultători S-au făcut pricina veacinicii mântuirii. Dară tainele ceale ascunse despre Dânsul nu le putea cuprinde aceia cătră carii scriia Apostolul.

1. **D**entru că tot arhiereul carele să ia din oameni pentru oameni să pune spre ceale ce sânt cătră Dumnezeu, ca să aducă

daruri și jertve pentru păcate,

2. Carele să poată pătimi dimpreună cu cei ce nu știu și cu cei ce rătăcesc, de vreme ce și însuși easte cuprins de neputință.

3. Și, pentru aceasta, deatoriu easte, precum pentru norod, așa și pentru sine să aducă pentru păcate.

*Ieși. 28, 1
2 Paral. 26, 18

4. Și* nimenea singur nu-și ia lui și cinstea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos, nu singur pre Sine S-au proslăvit a fi Arhiereu, ci Cel ce au grăit cătră Dânsul:* „Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut”.

*Psalm 2, 7
*Psalm 109, 5

6. Precum și într-alt loc zice:* „Tu ești Preot în veac după rânduiala lui Melhisedec”.

7. Carele, în zilele trupului Său, ceareri și rugăciuni cătră Cel ce putea să-L mântuiască pre Dânsul din moarte cu strigare tare și cu lacrimi au adus și au fost auzit pentru buna Sa cucernicie.

8. Și măcar că era Fiiu, dar au învățat ascultarea din ceale ce au pățimit.

9. Și, săvârșindu-Să, S-au făcut tuturor celor ce-L ascultă pre El pricină de mântuire veacinică.

10. Numit fiind de Dumnezeu Arhiereu, după rânduiala lui Melhisedec.

CAP 5 ȘI 6

11. Despre carele mult easte noao cuvântul și cu anevoie talmăcindu-l a grăi, de vreme ce neputincioși v-ați făcut cu auzurile.

12. Că deatori fiind voi a fi învățători pentru vreme, iară vă trebuiaște să vă învățăm pre voi care sânt stihile începăturii cuvintelor lui Dumnezeu. Și v-ați făcut aceia căroră vă trebuiaște lapte, iară nu hrană vârtoasă.

13. Că tot cel ce easte părtaș laptelui nu easte știutoriu de cuvântul dreptății, că prunc easte.

14. Iară celor desevarșit easte hrana vârtoasă carii, prin multa obicinuință, au priceaperea deprinsă spre aleagerea binelui și a răului.

CAP 6

Nu vrea a grăi despre stihile ceale dintâiu ale credinții, de vreme ce a doao oară nu să pot boteza cei ce iară cad în păcat după botez, ci încă trebuie să se teamă de veacinicul blăstăm. Iară, mângăind pre evrei, îi îndeamnă ca, urmând îndelungă răbdarea lui Avraam, să se facă părtași celor ce cu jurământ le-au făgăduit Dumnezeu.

1. **D**entru aceea, lăsind cuvântul începăturii lui Hristos, să ne aducem spre săvârșire, nu iarăși din lucruri moarte puid temelii pocăinții și a credinții ceii întru Dumnezeu,

2. A învățaturii botezurilor și a punerii mâinilor și a învierii morților și a județului Celui Veacinic.

3. Și aceasta vom face, de va porunci Dumnezeu.

4.* Că nu easte cu puțință celor ce s-au luminat odată și au gustat darul ceresc și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

*Mate. 12, 14
Jos

5. Și au gustat cuvântul cel bun a lui Dumnezeu și puterile veacului celui viitoriu,

10, 27
2 Petr. 2, 20

6. Și au căzut, ca iarăși să se înnoiască spre pocăință a doao oară răstignind loruși pre Fiiul lui Dumnezeu și batjocorindu-L.

7. Că pământul, cel ce bea ploaia carea să pogoară preste dânsul de multe ori și rodeaște iarbă de treaba acelora de carii să și lucrează, ia blagoslovenie de la Dumnezeu.

8. Iară care aduce spini și pălămide nu easte de treabă și aproape easte de blăstăm, a căruia sfârșitul easte întru ardere.

9. Iară avem adeverire pentru voi, iubitorilor, de ceale mai bune și care să țin de mântuire, măcar deși grăim așa.

10. Că nu easte nedrept Dumnezeu să uite lucrul vostru și osteneala dragostei, carea ați arătat spre numele Lui, cei ce ați slujit sfinților și slujiți.

11. Iară poftim pre fieștecarele dintru

voi să areate aceasta și purtare de grije spre adevărarea nădejzii, până în sfârșit.

12. Ca să nu fiți leaneși, ci următori celor ce moștenesc făgăduințele prin credință și prin multa răbdare.

13. Că lui Avraam au făgăduit Dumnezeu, de vream ce nu avea pre nimenea mai mare pre carele să Se jure, S-au jurat prin Sine singur,

Facer. 14. Zicând: „Cu adevărat blagoslovind te voiu blagoslovi și înmulțind te voiu înmulți”.

15. Și așa, mult răbdând, au dobândit făgăduința.

16. Pentru că oamenii pre cel mai mare să jură și sfârșit a tot cuvântul lor cel de prigonire, spre dovedire, easte jurământul.

17. Întru ce vrând Dumnezeu să arate mai mult moștenitorilor făgăduinții neschimbarea sfatului Său, au pus în mijloc jurământul:

18. Ca prin doao lucruri care nu să pot schimba (întru care cu neputință easte să mință Dumnezeu), tare mângăiare să avem carii năzuim a apuca nădejdea carea ne easte pusă înainte,

19. Carea ca o anghiră o avem sufletului tare și nemutată și carea întră întru ceale dinlăuntru catapeteasmei,

20. Unde înainte-mergătoriu pentru noi au intrat Iisus, după rânduiala lui Melhisedec, Arhiereu fiind făcut în veac.

CAP 7

Deaca preoția lui Melhisedec, din luarea zeciualilor și din blagoslovenie, au întrecut pre a leviților, preoția lui Hristos, ca dintru o deatorie după rânduiala lui Melhisedec în veac tocmită și cu jurământ așezată, au întrecut pre cea leviticească și pre aceea împreună cu legea o deșartă.

*Facer. 14, 18

1.* **ă Melhisedec acesta, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu celui Preainalt, carele au întimpinat pre Avraam, când s-au întors de la tăierea împăraților și l-au blagoslovit pre el,**

2. Căruia și zăciuală din toate i-au împărțit Avraam, carele întâiu să tâlcuiască împăratul dreptății, iară apoi și împăratul Salimului, ce easte împăratul păcii,

3. Fără de tată, fără de mumă, fără de număr de neam, nici început zilelor, nici sfârșit vieții având, ci asemănat fiind Fiiului lui Dumnezeu, rămâne preot pururea.

4. Vedeți, dară, cât easte acesta, cui și zăciuală i-au dat Avraam, patriarhul, din dobânzi.

2 Leage 14, 3 5. Și cei din fiii lui Levi, carii iau preoția, poruncă au să ia zăciuală de la no-

rod după leage, adecă de la frații săi, măcar Navi. că și aceia au ieșit din coapsele lui Avraam. 14, 4

6. Iară cel ce nu să numără din neamul lor au luat zăciuală de la Avraam și pre cel ce avea făgăduințele l-au blagoslovit.

7. Iară fără de nici o împotivire, cel mai mic de la cel mai mare să blagoslovească.

8. Și aici, adecă, oameni muritori iau zăciuală, iară acolo, cel mărturisit că easte viu.

9. Și (cum am zice), prin Avraam, și Levi, cel ce lua zăciuală, zăciuală au dat,

10. Că încă în coapsele tătâne-său era când l-au întâmpinat pre dânsul Melhisedec.

11. Deci, de ar fi fost plinirea prin preoția leviților (că norodul supt aceea au luat leagea), ce încă mai trebuia, după rânduiala lui Melhisedec, să se rădice alt preot, iară nu după rânduiala lui Aaron să se zică?

12. Că de s-au mutat preoția, trebuia să se facă și Legii mutare.

13. Că, de Carele să zic aceastea, Acela din altă săminție să socotească, din carea nimenea nu s-au apropiat la oltariu.

14. Că adevărat easte că din Iuda au răsărit Domnul nostru, în carea săminție Moisi nimica nu au gătit de preoție.

15. Și încă cu mult mai luminat easte că, după asemănarea lui Melhisedec, să rădică preot altul,

16. Carele nu s-au făcut după legea poruncii ceii trupești, ci după putearea vieții ceii nesticăcioasă,

17. Că mărturisească* că: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”.

*Psalm 109, 5

18. Că schimbare să face poruncii carea au fost mai înainte pentru neputința și nefolosul ei;

19. Că nimic nu au săvârșit Leagea, ci aducere easte numai la mai bună nădejde prin carea ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și intrucât easte, nu fără de jurământ, că aceia fără de jurământ preoți să făcea,

21. Iară Acesta cu jurământ prin Cel ce au zis cătră Dânsul:* „Juratu-S-au Domnul și nu-l va părea rău: Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec”.

*Psalm 109, 5

22. Întru atâta așezământului de leage celui mai bun S-au făcut credințeariu Iisus.

23. Și aceia, adecă mai mulți, să făcea preoți, pentru că prin moarte era oprîți a rămânea.

24. Iară Acesta, pentru că rămâne în veac, are preoție veacinică.

25. Pentru aceea, și a mântui poate desăvârșit pre cei ce vin prin El la Dumnezeu, pururea fiind viu, ca să Se roage pentru dânsii.

26. Că Arhiereu ca Acesta să cădea să fie noao, sfânt, fără de răutate, fără de spurcă-

ciune, osibit de păcătoși și mai înalt decât ceriurile fiind,

27. Carele nu are în toate zilele nevoie (ca alți arhierei)* întâiu pentru ale Sale păcate a aduce jertve, apoi pentru ale norodului, că aceasta o au făcut odată, pre Sine aducându-Să.

28. Că Leagea pune pre oameni arhierei carii au neputință, iară cuvântul jurământului, care au fost în urma Legii, pre Fiiul, în veac desăvârșit.

CAP 8

Mai aleasă e preoția lui Hristos decât cea leviticească, fiindcă El în ceriu șeade de-a dreapta Tatălui și au fost slujitoriu de mai mari taine decât preoții Legii Vechi. Arată și cum că Testamântul Nou e de lipsă pentru scăderea celui Vechiu și pentru făgăduința lui Dumnezeu prin Ieremiia.

1. ară capul celor ce să zic Arhiereu ca Acesta avem, Carele au șezut de-a dreapta scaonului mărirei în ceriuri,

2. Slujitoriu sfintelor și cortului celui adevărat, care l-au înfipt Domnul și nu omul.

3. Că tot arhiereul pentru ca să aducă daruri și jertve să pune, pentru aceea trebuia să aibă ceva și Acesta să aducă.

4. Că de ar fi pre pământ, nici ar fi preot, fiindcă era preoți carii aducea daruri după Leage,

5. Carii slujesc chipului și umbrii celor cerești, precum s-au zis lui Moisi când vrea să facă cortul, că au zis:* „Vezi să faci toate după chipul care s-au arătat ție în munte”.

6. Iară acum, mai bună slujire au dobândit, încât easte și Legii ceii mai bune împăcătoriu, carea spre mai bune făgăduințe s-au așezat.

7. Că de ar fi fost cea dintâiu fără de prihană, nu s-ar fi căutat locul ceii de-a doao.

8. Că, defăimându-i pre ei, zice:* „Iată, zile vor veni, zice Domnul, și voi săvârși preste casa lui Israil și preste casa lui Iuda, leage noao.

9. Nu după așezământul de leage care l-am făcut părinților lor în zioa când l-am apucat pre ei de mâna lor, ca să-i scoț din pământul Eghiptului, că ei nu au rămas întru așezământul Mieu de leage și Eu i-am părăsit pre ei, zice Domnul.

10. Că acesta easte așezământul de leage care voi pune casii lui Israil după zilele acealea, zice Domnul: dând legile Meale în cugetele lor, și în inimile lor le voi scrie pre eale și voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi Mie norod.

CAP 8 ȘI 9

11. Și nu va mai învăța nimenea pre vecinul său și nimenea pre fratele său, zicând: «Cunoaște pre Domnul!», că toți Mă vor ști, de la cel mic până la cel mare al lor.

12. Pentru că milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor și fărdelegile lor nu le voi mai pomeni”.

13. Zicând: „Cea Noao”, au învechit pre cea dintâiu, iară ce să învecheaște și îmbătrânește aproape easte de perire.

CAP 9

Din ceale ce era în Leagea Veachie și din neplinirea jărtvelor acelora, arată plinirea ceii Noao, în care Hristos, Arhiereu și jărtvă odată adusă, curățește cunoștința de păcate.

1. ortul cel dintâiu avea îndreptări de slujbă și sfințire lumească,
2.* Pentru că cortul s-au făcut întâiu, întru care era sfeșnicul și masa și punerea înainte a pâinilor, carea să zice Sfânt.

*Levi.

26, 1

36, 8

3. Iară după a doao catapeteazmă, cortul care să chema Sfânta Sfintelor,

4.* Care avea cădealniță de aur și sicriul legii ferecat preste tot cu aur, întru care era năstrapa cea de aur, carea avea mană, și toiagul lui Aaron care înfrunzită* și tablele Legii.

*Levi.

16, 16

Numer.

[17, 8]

*3 Împă.

5. Iară pe deasupra lui, heruvimii măririi, carii umbrea oltariul, de carii nu easte acum a grăi cu amăruntul.

8, 9

2 Para.

5, 10

6. Și aceastea fiind tocmita așa, în cortul cel dintâiu, pururea întru preoții când făcea slujbele;

7. Iară într-al doilea, o dată într-un an, sângur arhiereul,* nu fără de sânge, carele aducea pentru sâne și pentru neștiințele norodului.

*Ieșir.

30, 10

8. Aceasta însemnând Duhul Sfânt, că încă nu era arătată calea sfinților, când sta încă în cortul cel dintâiu,

Leviț.

26 [16], 2

9. Care era pildă vremii de acum, după carea darurile și jertvele să aduc, ceale ce nu pot după știință să facă desăvârșit pre cel ce slugeaște,

10. Numai în mâncări și în beuturi și în multe fealiuri de spălări și îndreptări ale trupului, care era puse până la vremea îndreptării.

11. Iară venind Hristos Arhiereu bunătăților celor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nefăcut de mână, adecă nu al aceștii făpturi,

12. Nu prin sânge de țapi și de viței, ci prin sângele Său a intrat odată întru ceale sfinte, veacinică răscumpărare aflând.

13.* Că, de vreme ce sângele taurilor și al țapilor și cenușea de junincă, stropind

*Levi.

16, 15

pre cei spurcați, îi sfințește, spre curăția trupului,

1 Petr. 14. Cu cât mai vartos sângele lui Hristos,
1, 19 carele, prin Duhul cel veacinic, pre Sine
1 Ioan S-au adus făr' de prihană lui Dumnezeu,
1, 7 va curăți cunoștința voastră de faptele
Apoca. ceale moarte, ca să slujiți Dumnezeului
1, 5 celui viu?

15. Și pentru aceasta easte începătoriu Legii ceii Noao, ca, făcându-să moartea spre răscumpărarea greșealelor, care era în Leagea cea dintâiu, să ia cei chemați făgăduința moștenirii de veaci.

16. Că unde easte diiata, acolo trebuie să fie moartea celui ce face diiata.

17. Că diiata întru cei morți easte întărită, de vreme ce încă nici o putere nu are până când easte viu cel ce face diiata.

18. Pentru aceea, nici cea dintâiu făr' de sânge nu s-au înnoit.

19. Că, după ce Moisi au spus toată porunca cea după Leage la tot norodul, luând sânge de viței și de țapi, cu apă și cu lână roșie și cu isop, și cartea și pre tot norodul l-au stropit,

Ieșire 20. Zicând: „Acesta easte sângele Legii carea au așezat voao Dumnezeu”
24, 8

21. Și cortul și toate vasăle ceale de slujbă, așijderea, cu sânge le-au stropit.

22. Și mai toate cu sânge să curățesc după leage și făr' de vărsare de sânge nu să face iertare.

23. Trebuia, dară, ca chipurile celor cerești cu aceastea să se curățască, iară ceale cerești cu jertve mai bune decât aceastea.

24. Că nu în Sfinte făcute de mână au intrat Hristos, ceale ce era chipul celor adevărate, ci în însuși ceriul, ca să Se arate acum feații lui Dumnezeu pentru noi.

25. Iară nu ca de multe ori să se aducă pre Sine însuși, precum arhiereul întră în ceale sfinte, în tot anul, cu sânge străin.

26. De vreme ce s-ar fi căzut Lui de multe ori a pătimi de la alcătuirea lumii, iar acum, odată la sfârșitul veacurilor, spre răsipirea păcatului, prin jertva Sa S-au arătat.

27. Și precum easte rânduit oamenilor odată să moară, iară, după aceea, judecată,

Roma. 28. Așa și Hristos, o dată fiind jertvit ca
5, 9 să rădice păcatele multora, a doao oară,
1 Petr. făr' de păcat Să va arăta celor ce-L așteaptă
3, 18 pre El spre mântuire.

CAP 10

Pentru neîndestularea jărtvelor Vechiului Testament, au trebuit să se aducă cel Nou, cu a căruia numai o jărtvă să se șteargă toate păcatele, de carele, de nu ne vom lipi cu credința, nădejdea, dragostea și cu fapte bune, mai greu ne vom certa decât călcătorii Legii Vechi. Iară pre evrei îi laudă, că și multe au pățimit, și celor ce pătimea le-au ajutat.

1. ă, având Leagea umbra bunăților celor viitoare, iar nu același chipul lucrurilor, cu aceleași jertve care pururea în toți anii le aduc, niciodată pre cei ce să apropie nu poate să-i facă desăvârșit.

2. Că, într-alt chip, ar fi încetat a să aduce, pentru că n-ar avea mai mult nici o cunoștință de păcate cei ce slujesc, odată fiind curățiți?

3. Ci întru dânsule pomenire de păcate în fieștecare an să face.

4. Că nu poate sângele taurilor și al țapilor să iarte păcatele.

5. Pentru aceea, întrând în lume, zice:* *Psalm
„Jertva și aducerea nu ai voit, iară trup Mi-ai 39, 9
întemeiat.

6. Arderile de tot și pentru păcat nu ai voit.

7. Atunci am zis: Iată, viu (* în capul cărții, *Psalm
easte despre Mine), ca să fac, Dumnezeule, 39, 11
voia Ta”.

8. Mai sus, zicând că: „Jertva și aducerea și arderile de tot și pentru păcat nu ai voit, nici ai poffit”, ceale ce să aduc după Leage,

9. Atunci au zis: „Iată, viu ca să fac, Dumnezeule, voia Ta”. Ia cea dintâiu, ca să puie cea de a doao.

10. Întru carea voie sântem sfințiți prin jertvirea trupului lui Iisus Hristos, o dată.

11. Și tot preotul stă în toate zilele de slujește și de multe ori aduce aceleași jertve, care niciodată nu pot să curățască păcatele.

12. Iară Acesta, o jertvă aducând pentru păcate, în veaci au șezut de-a dreapta lui Dumnezeu.

13.* Încă așteptând până când să vor pune *Psalm
vrăjmașii Lui așternut picioarelor Lui, 109, 2

14. Că cu o jertvă au săvârșit pururea pre cei ce să sfințesc. 1 Cori.
15, 25

15. Și ne mărturisește noao și Duhul Sfânt, că după ce mai înainte au zis:

16.* „Acesta easte așezământul de leage, *Ieremi.
care voi face cu ei după zilele acealea, zice 31, 33
Domnul, dând legile Meale în cugetele lor Sus
și în inimile lor le voi scrie pre eale”. 8, 8

17. Apoi zice: „Și de păcatele lor și fărdelegile lor mai mult nu-Mi voi aduce aminte”.

18. Iară unde easte iertare de aceastea, mai mult nu easte jertvă pentru păcat.

19. Drept aceea, fraților, având îndrăzneală a intra întru ceale sfinte prin sângele lui Iisus Hristos,

20. Pre cale noao și vie, carea o au înnoit noao prin catapetează, adecă prin trupul Său,

21. Și preot mare preste Casa lui Dumnezeu,

22. Să ne apropiem cu inimă adevărată în-

tru plinirea credinții, fiind curățiți în inimi de cunoștința cea rea,

23. Și spălați în trup cu apă curată. Să ținem mărturia nădejzii nesmintită (că credincios este Cel ce au făgăduit),

24. Și să cunoaștem unul pre altul spre îndemnarea dragostii și a faptelor bune,

25. Nepărăsind adunarea noastră, cum au unii obiceiul, ci îndemnând unul pre altul și cu atâta mai mult, cu cât vedeți apropiindu-să zioa.

Sus 26. Că, păcătuind noi de bunăvoie după
6, 4 ce am luat cunoștința adevărului, nu mai rămâne jertvă pentru păcate,

27. Ci o așteptare oarecare înfricoșată a județului și iuțimea focului care va să mistuiască pre cei protivnici,

2 Leage 28. Lepădându-să cineva de Leagea lui
17, 6 Moisi, fără de milă, prin doao sau trei mărtu-
Mateiu rii, moare.

18, 16 29. Socotiți cu cât mai mult să va sluji spre
Ioan mai amară muncă cel ce au călcat pre Fiiul
8, 17 lui Dumnezeu, și au socotit a fi spurcat
2 Cori. sângele legii cu care s-au sfințit, și au
13, 1 defăimat darurile Duhului.

*2 Leage 30. Că știm pre Cel ce au zis: „A Mea este
32, 35 răsplătirea, Eu voi răsplăti”, zice Domnul.
Roma. Și iarăși: „Domnul va judeca pre norodul
12, 19 Său”.

31. Înfricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

32. Iară aduceți-vă aminte de zilele ceale mai dinainte, întru care, luminându-vă, multă luptă de patimi ați răbdat,

33. De o parte, cu ocări și cu necazuri priveală făcându-vă, iară de altă parte, părtași făcându-vă celor ce viețuiesc așa.

34. Pentru că ați și pățimit împreună cu legăturile mele și jefuire de averile voastre cu bucurie ați priimit, știind că veți avea voi avuție în ceriuri mai bună și stătătoare.

35. Nu lăpădați, dară, nădăjduirea voastră, carea are mare răsplătire.

36. Că trebuie să aveți răbdare, ca, voia lui Dumnezeu făcând, să luați făgăduința.

37. „Că încă puțin, oarece, Cel ce este să vie va veni și nu va zăbovi;

Avac. 38. Iară dreptul din credință va fi viu. Și
2, 4 de se va îndoi, nu va plăcea sufletului Mieu
Roma. într-însul”.

1, 17 39. Iară noi nu sântem ai îndoirii spre
Galat. perire, ci ai credinții spre câștigarea sufle-
3, 11 tului.

CAP 11

Minunat laudă credința din Faptele Părinților, din începutul lumii până la David și proroci. Și preste tot, câte au lucrat și au pățimit prin credință, și încă n-au luat răsplătire deplin.

CAP 10 ȘI 11

1. ară credința este adevărea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute.

2. Că întru aceasta sânt mărturisii cei de demult.

3.* Prin credință priceapem că s-au întemeiat veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s-au făcut din ceale nevăzute ceale ce să vad. *Facer. 1, 3

4.* Cu credința, mai multă jertvă Avel decât Cain au adus lui Dumnezeu,** pentru carea au fost mărturisit că au fost drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui și, pentru aceea, după ce au murit, încă grăiaște. *Facer. 4, 4 **Mate. 23, 35

5.* Cu credința Enoh s-au mutat, ca să nu vază moarte, și nu s-au aflat, pentru că l-au mutat pre el Dumnezeu, că mai înainte de mutarea lui au fost mărturisit că au plăcut lui Dumnezeu. *Facer. 5, 24 Sirah 44, 16

6. Iară fără de credință nu este cu putință a plăcea lui Dumnezeu, că deatoriu este cel ce să apropie la Dumnezeu să crează cum că este și celor ce-L caută pre El este datoriu de plată.

7.* Prin credință, răspuns luând Noe despre ceale care încă nu era văzute, temându-să, au făcut corabie spre mântuirea casii sale, prin carea au osindit lumea și dreptății ceii după credință s-au făcut moștean. *Facer. 6, 14 Sirah 44, 17

8.* Cu credința, cel ce s-au chemat Avraam au ascultat, de au ieșit la locul care era să-l ia întru moștenire și au ieșit neștiind unde merge. *Facer. 12, 1

9. Cu credința au mers Avraam la Pământul Făgăduinții, ca la un (a) strein în corturi lăcuind cu Isaac și cu Iacov, cu cei dimpreună moștenitori ai aceiași făgăduință;

10. Că aștepta cetatea, carea are temelie, a cării meșter și făcătoriu este Dumnezeu.

11.* Cu credința, și însa Sara puteare spre zămislirea seminții au luat și preste vreamea vârstei au născut, de vreame ce au socotit că credincios este Cel ce au făgăduit. *Facer. 17, 19

12. Pentru aceea, și dintru unul, și acela încă mai mort fiind, s-au născut „ca stealele ceriului cu mulțimea și ca năsipul cel fără de număr de pre lângă mare”.

13. Prin credință, aceștia toți au murit, neluând făgăduințele, ci de departe văzindu-le și închinându-se lor și mărturisind că streini și nemearnici sânt pre pământ.

14. Că cei ce grăiesc unele ca acestea arată că moștenire caută.

15. Și de ș-ar fi adus aminte de aceea dintru carea ieșise, avea vreame să se întoarcă.

16. Iară acum, de cea mai bună doresc, adevă de cea cerească. Pentru aceea, nu să rușinează de aceea Dumnezeu a Să chema Dumnezeul lor,

9. (a) Pământ.

că le-au gătit lor cetate.

Facer. 17. Cu credința au adus Avraam pre Isaac, când au fost ispitit, și pre cel unul născut aducea jertvă, carele luoașă făgăduințele.

22, 1 Sirah 44, 21 18. Cătră carele s-au zis* că „Întru Isaac să va numi ție sămânța”.

*Facer. 21, 12 19. Socotind că putearnic easte Dumnezeu și din morți a scula, pentru aceea, pre acela și spre pildă l-au luat.

Face. 9, 7 20. Cu credința de ceale viitoare au blagoslovit Isaac pre Iacov și pre Isav.

Face. 27, 27 21. Cu credința, Iacov, murind, au blagoslovit pre fieștecarele fecior a lui Iosiv și s-au închinat pre vârful toiagului lui.

Facer. 48, 15 22. Cu credința, Iosiv, murind, au făcut pomenire de ieșirea fiilor lui Israil și pentru oasele sale au poruncit.

Ieșire 2, 2 23. Cu credința, Moisi, când s-au născut, trei luni au fost ascuns de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos** și nu s-au temut de porunca împăratului.

**Ieșire 1, 17 24.* Cu credința, Moisi, mare făcându-să, s-au lepădat a să zice fecior featei lui Faraon, 25. Și mai bine au ales a pătimi cu norodul lui Dumnezeu, decât a avea dulceața păcatului cea trecătoare.

26. Mai mare bogăție decât vistieriile Eghiptului socotind a fi ocară lui Hristos, că să uita la răsplătire.

27. Cu credința, au lăsat Eghiptul, netemându-să de urgiia împăratului, că pre Cel nevăzut ca cum L-ar fi văzut, Îl aștepta.

Ieșir. 12, 12 28. Cu credința, au făcut Paștile și vărsarea sângelui, care pierdea pre cei întâiu născuți, să nu să atingă de dânșii.

Ieșire 14, 22 29. Cu credința, au trecut Marea Roșie ca pre uscat, a cării ispită luând eghipteanii, s-au înecat.

Navi 6, 20 30. Cu credința, zidurile Ierihonului au căzut, cu încungiurarea cea din șapte zile.

Navi 2, 3 31. Cu credința, Raav, curva, nu au perit împreună cu cei neascultători, priimind iscoadele cu pace.

32. Și încă ce voiu mai zice, că nu-mi ajunge vreamă a spune de Ghedeon și de Varah și de Sampson și de Ieftae și de David și de Samuil și de proroci,

33. Carii, prin credință, biruit-au împărății, lucrat-au dreptate, dobândit-au făgăduințele, astupat-au gurile leilor,

34. Stâns-au putearea focului, scăpat-au de ascuțitul sabiei, întăritu-s-au din slăbiciune, făcutu-s-au tari în războaie, întors-au taberile străinilor în fugă;

35. Luoașă muierile dintru înviare pre morții săi; și unii s-au muncit, nepriimind slobozirea, ca să dobândească mai bună înviare;

36. Iară alții prin batjocură și prin

bătăi au luoașă ispită, încă și în legături și în temnițe;

37. Uciși au fost cu pietri, herestuitu-s-au, ispitiți au fost cu ucidere de sabie, au murit, umblat-au în cojoace și în piei de capre, lipsiți fiind, năcăjiți, de rău supărați,

38. (Căroră nu era lumea vreadnică) în pustii rătăcind și în munți și în peșteri și în crepăturile pământului.

39. Și aceștia toți mărturisiți fiind prin credință, nu au luoașă făgăduința.

40. Dumnezeu, ceva mai bun pentru noi mai înainte văzind ca să nu ia făr' de noi săvârșirea.

CAP 12

Cu pilda celor de demult, ba încă cu a lui Hristos, îndeamnă a suferi bărbătește năcazurile, chemând de cătră păcate. Și din vrednicia Noului Testament, preste cel Vechiu spăimântează de la neascultare, ca să nu ne fie a pătimi mai mari decât jidovii.

1. **I**ntre aceea, și noi având atâta nor de mărturii pus împrejurul nostru,* lepădând toată sarcina și păcatul cel ce

*Roma. 6, 4

lesne încunjură, prin răbdare să alergăm la oștirea carea easte înaintea noastră.

Efesea. 4, 22

2. Căutând la începătoriul și plinitoriul credinții, Iisus, Carele, în locul bucuriei ce era pusă înaintea Lui, au răbdat crucea, de ocară nebăgând samă, și de-a dreapta scaonului lui Dumnezeu au șezut.

Colo. 3, 8
1 Petr 2, 1
4, 2

3. Socotiți, dară, de Cel ce au răbdat de la păcătoși asupra Sa împotivire ca aceea, ca să nu vă osteniți slăbind în inimile voastre.

4. Că încă nu ați stătut, până la sânge împotiva păcatului luptându-vă,

5. Și ați uitat mângăierea carea voao, ca unor fii, vă grăiaște:* „Fiiul Mieu, nu fi nebăgători de seamă de dojana Domnului, nici slăbi, fiind de Dânsul certat.

*Pilde 3, 11
Apoca. 3, 19

6. Că pre carele iubeaște Domnul îl ceartă și bate pre tot fiiul pre carele îl priimeaște”.

7. De veți suferi certarea, ca unor fii voao Să va afla Dumnezeu. Căci carele fiiu easte, pre carele nu-l ceartă tatăl?

8. Iară de sânteți fără de dojană (cui s-au făcut părtași toți), iată, dar, că sânteți feciori din curvie, iară nu fii.

9. Apoi, am avut pre părinții trupului nostru pedepsitori și îi cinsteam pre dânșii. Au nu ne vom pleca cu mult mai vartos Tatălui duhurilor și să fim vii?

10. Că aceia, în puține zile, precum le plăcea lor, ne-au pedepsit pre noi, iară Acesta, spre folos, ca să ne împărțăm sfințirii Lui.

11. Iară toată certarea, în vremea de acum, să pare că nu easte bucurie, ci mahnire, iară mai pre urmă dă roada dreptății de pace celor pedepsiți printr-însa.

12. Pentru aceea, mâinile ceale slăbite și genunchile ceale slăbănoage vi le rădicați.

13. Și cărări dreapte faceți picioarelor voastre, ca cel șchiop să nu rătăcească, ci mai vârtos să să vindece.

Rom. 12, 8 [18] 14. Pacea să țineți cu toți și sfințeniia, fără de carea nimenea nu va vedea pre Domnul.

15. Socotind ca nimenea să nu să lipsască de darul lui Dumnezeu, ca nu vreo rădăcină a amărăciunii, odrăzind în sus, să facă sminteală și printr-aceaea să se spurce mulți.

Facer. 25, 33 16. Să nu fie cineva curvariu sau spurcat ca Isav, carele pentru o mâncare ș-au vândut nașterea sa cea dintâiu.

Face. 27, 38 17. Că știți că, și după aceea, vrând să moștenească blagoslovenia, au fost nepriimit, de vreme ce loc de pocăință nu au aflat, măcar că și cu lacrimi o căuta.

Ieșir. 19, 12 20, 21 18. Pentru că nu v-ați apropiat de muntele care să putea pipăi și de focul ce ardea și de nor și de ceață și de vifor,

19. Și de viersul trâmbiții și de glasul cuvintelor, care cei ce l-au auzit s-au rugat ca să nu li să mai grăiască lor cuvânt,

Ieșire 19, 13 20. (Că nu putea suferi ceaea ce li să zicea: „Măcar și fiară de s-ar atinge de munte, cu pietri să va omori sau cu săgeată să va săgeta”.

21. Și așa înfricoșat lucru era cel ce să vedea. Moisi au zis: „Spăimântatu-m-am și mă cutremur”).

22. Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri,

23. Și de adunarea celor întâiu născuți, carii sânt scriși în ceriuri, și de Judecătoria tuturor, Dumnezeu, și de duhurile dreptilor celor desăvârșit,

24. Și de Iisus, Mijlocitoriul Legii ceii Noao, și de sângele stropirii, care grăiaște mai bine decât Avel.

25. Și vedeți ca să nu vă lăpădați de ceale ce grăiaște, că deaca nu au scăpat aceia carii nu suferea pre Cel ce au prorocit pre pământ, mai mult, mai vârtos noi carii nu vom suferi pre Cel din ceriu,

Agheu 2, 7 26. Al Cărui glas atunci au cutremurat pământul și acum au făgăduit, zicând: „Încă o dată Eu voi clăti nu numai pământul ci și ceriul”.

27. Iară aceea ce zice: „Încă o dată” arată schimbarea celor ce să clătesc, ca a unor lucruri făcute ca să rămâie ceale ce nu să clătesc.

28. Drept aceea, luând împărăția cea nemișcată, să avem darul prin care să slu-

jim lui Dumnezeu întru buna plăcere, cu bună cucernicie și cu teamere.

29.* Că „Dumnezeul nostru easte foc amistuatoriu”. *2 Leage 4, 24

CAP 13

Spre multe fapte bune îndeamnă, poruncind să se păzească de învățatură streină și pomenind jertvele și oltariul Legii Vechi și a ceii Noao și dojenind să asculte de cei mai mari. Îi roagă să se roage pentru el, aceaeași făcând pentru dânșii, adăogând împreună închinăciuni.

1.* ubirea de frați să rămâie. *Rom. 12, 13

2. ubirea de streini să nu o uitați, că prin aceasta oarecarii, neștiind, au priimit oaspeți* pre 1 Petr. 4, 9

îngeri. *Face.

3. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca cum ați fi legați cu dânșii, de cei necăjiți, ca cum și voi înșivă ați fi în trup. 18, 3 19, 2

4. Cinstită e căsătoria întru toate și patul nespurcat. Iară pre curvari și pre preacurvari va judeca Dumnezeu.

5. Să vă fie obiceiurile fără de iubire de argint, îndestulați cu ceale ce aveți, că însuși au zis:* „Nu te voiu părăsi, nici te voiu lăsa”. *Navi 1, 5

6. Așa cât îndrăznim noi a zice:* „Domnul easte mie ajutoriu și nu mă voiu teame, ce-mi va face mie omul?” *Psalm 117, 6

7. Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, carii v-au grăit voao cuvântul lui Dumnezeu, și, privind la săvârșirea vieții lor, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos ieri și astăzi, Același în veaci.

9. La învățaturi streine și de multe fealiuri să nu vă mutați, că bine easte cu darul să vă întăriți inimile, iară nu cu mâncările dintru care nu s-au folosit cei ce au umblat întru dânsle.

10. Avem oltariu din care a mânca nu au puteare cei ce slujesc cortului.

11.* Pentru că ale căroro dobitoace sângele să bagă înlăuntru, în ceale sfinte, pentru păcate, de arhiereul, trupurile acelora le ard afară de tabără. *Levi. 16, 27

12. Pentru aceea, și Iisus, ca să sfințească pre norod cu sângele Său, afară de poartă au pătimit.

13. Deci, dară, să ieșim la Dânsul, afară de tabără, ocară Lui purtând.

14.* Că nu avem aici cetate stătătoare, ci ceaea ce va să fie căutăm. *Mihe. 2, 10

15. Și așa, printr-Însul, să aducem jertvă de laudă pururea lui Dumnezeu, adecă roada buzelor ce să mărturisesc numelui Lui.

16. Și facerea de bine și împărășirea să nu uitați, că cu jertve ca aceastea Să îmblânzească Dumnezeu.

17. Ascultați pre mai-marii voștri și vă plecați lor, că aceia priveghiază pentru su-

fletele voastre, ca cei ce au să dea samă, ca cu bucurie aceasta să facă, iară nu suspinând, că aceasta nu vă este voao de folos.

18. Rugați-vă pentru noi, că nădăjduim că bună cunoștință avem, întru toate binevoind a petrece.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca făr' de zăbavă să mă întorc la voi.

20. Iară Dumnezeuul păcii, Carele au scos din morți pre Păstoriul oilor, Cel mare întru sângele Legii ceii veacinece, pre Domnul nostru Iisus,

21. Să vă facă pre voi desăvârșit, întru tot lucrul bun, ca să faceți voia Lui, făcând întru voi ce e plăcut înaintea Sa, prin

Iisus Hristos, Căruia easte mărirea în veacul veacilor. Amin.

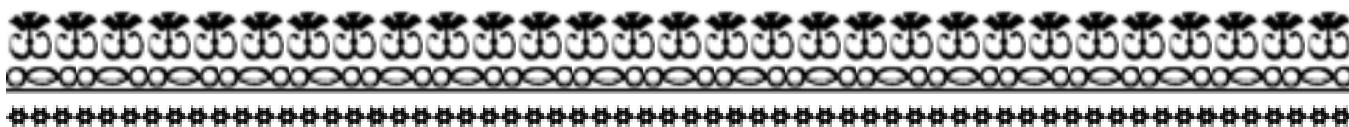
22. Ci vă rog pre voi, fraților, priimiți cuvântul mângăierii, că pre scurt am scris voao.

23. Că știți că fratele Timoteiu easte slobod, cu carele (de va veni mai curând) voi vedea pre voi.

24. Închinați-vă tuturor mai-marilor voștri și tuturor sfinților, închină-să voao cei ce sânt din Italiia.

25. Darul cu voi toți! Amin.

Cartea cătră evrei easte scrisă din Italiia, prin Timoteiu.

CARTEA CEA SĂBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

Cuvânt înainte

ceastă carte, carea între ceale săbornicești cea mai întâiu să numără, au fost scrisă de Iacov Apostol, cel ce să zice fratele Domnului, după obiceiul jidovesc. Iară Iacov au fost născut din Alfeiu și din Mariia, fata lui Cleopa, și rudenie era Domnului Hristos. Și să zice Iacov cel Mic, pentru că celalalt Iacov, fiiul lui Zevedeu și fratele lui Ioan, mai întâiu au fost chemat la apostolie. Mai înainte de ce apostolii s-au despărțit de la Ierusalim a merge în toată lumea ca să propoveduiască Evangheliia, acesta au fost pus episcop besearicii Ierusalimului și atâta au strălucit cu sfințeniia, cât Iosiv Flavie au zis că stricarea cetății Ierusalimului pentru moartea carea jidovii i-au făcut lui s-au întâmplat.

Cum că Iacov Apostol și episcopul Ierusalimului au scris această carte de obște ține besearica, care lucru din S. S. Săboară și din S. S. Părinți adevărit easte. Și la besearicile a toată lumea s-au trimis această carte, ca și alte cărți săbornicești, că așa să numesc cărțile care cuprind trebile ceale de obște ale a toată besearica. Și nu sânt scrise numai cătră besearica unei cetăți sau a unei țări ca cărțile lui Pavel, ci cătră toți creștinii cei din toate locurile și din toate vremile. Că, pentru că Iacov în cartea sa pofteaște mântuire celor doasprăzeace neamuri, care sânt întru răsipire, nu jidovilor celor ce ținea Leagea lui Moisi, ci numai celor credincioși, să veade a fi scris.

Că jidovii din vremea robiei Vavilonului, în osibite țări fiind răsipiți, abia de au auzit ceva de Evangheliia lui Hristos. Puțini dintru aceia căroră li s-au fost propoveduit Evangheliia au fost cunoscut pre Hristos a fi Mesia. Și însuși Iacov, necunoscut era lor, nici să veade în ce chip ar fi făcut el ca această carte să meargă la ei. Drept aceea, prin doasprăzeace neamuri, bărbații cei învățați judecă cum că să înțeleg toți creștinii, precum să înțeleg și cuvintele Domnului în Evanghelie, unde zice apostolilor că vor judeca pre ceale doasprăzeace neamuri ale lui Israil, adecă pre toți creștinii cei ce sânt bărbați israilteani